

О. Има голѣма полза отъ тѣхъ. Всякой има нуждѣ отъ лично сношеніе съ Бога чрѣзъ молитвы, и когато е чловѣкъ въ тайнѣ-тѣ си одаѣ, дѣто нѣма никой да го чуе, може по свободно да отвори сѣрдце-то си прѣдъ Бога, да исповѣда грѣхове-тѣ си и да му каже нужды-тѣ си. Освѣнъ това има и туй особенно обѣщаніе отъ Исуса че той ще слуша такыва молитвы.

П. Кои примѣри относительно за тайны молитвы ся намиратъ въ Свято-то Писаніе?

О. Има примѣръ-тъ на Исаака (Быт. 24; 63.), и на Давида (Пс. 55; 17). Явно е че много отъ псалмы-тѣ сѣ были тайны молитвы. Има и примѣръ-тъ на пророка Данила, който бѣше наученъ да ся моли Богу три пѣти на день (Дан. 6; 10); на пророка Елисея (4 Цар. 4; 33); на апостола Петра (Дѣ. 10; 9) и на апостола Павла (Дѣя. 9; 11). Но най знаменитъ примѣръ ся намира въ животъ-тъ на нашій-тъ Спаситель, който често ся отдѣляше отъ ученицы-тѣ си за да прави тайны молитвы. (Мат. 26; 36. Лук. 6; 12. 9; 28.)

П. Що трѣбва да ся научимъ отъ примѣръ-тъ на Исуса и на пророцы-тѣ и апостолы-тѣ?

О. Трѣбва да ся научимъ че тайны молитвы сѣ необходимы. Ако пророцы-тѣ и апостолы-тѣ сѣ осящали нуждѣ отъ тайны молитвы и не сѣ можали добръ да изпълняватъ длѣжности-тѣ си безъ да ги правятъ, какъ можемъ ный безъ тѣхъ да бждемъ богоугодни служители? Ако самъ Исусъ Христосъ имаше нуждѣ да ся отдѣля отъ послѣдователи тѣ си